

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **D. B.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, adresa pro doručování Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 11. 2007, č. j. OAM-1-861/VL-20-11-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 9. 2008, č. j. 60 Az 113/2007 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně jako stěžovatelka brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že stěžovatelka neuváděla žádnou skutečnost svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a zákona o azylu. Rozhodnutí krajského soudu pak vycházelo z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelčiny námitky ohledně toho, že v daném případě byl porušen § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nebyl řádně zjištěn skutkový stav (ačkoliv stěžovatelka nekonkretizuje, v čem konkrétně správní

orgán pochybil), nemohou být považovány za přípustné, neboť je stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla (jedná se o námitky týkající se správního řízení). V ostatním shledal zdejší soud kasační stížnost přípustnou.

Následně se Nejvyšší správní soud zabýval přijatelností kasační stížnosti podle § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci stěžovatelka argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s. [kasační důvody přitom zdejší soud posuzuje po materiální stránce, nikoliv tak, jak jsou označeny stěžovatelkou, a tedy je lhostejno, že stěžovatelka výslovně své námitky pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nepodřazuje].

Podle písm. a) uvedeného ustanovení se stěžovatelka domnívá, že jí humanitární azyl měl být udělen.

Ve smyslu písm. d) shora citovaného ustanovení s. ř. s. podle stěžovatelky krajský soud dostatečným způsobem nezkoumal napadené správní rozhodnutí, pokud žalovaný neudělil stěžovateli azyl z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka poukazuje na judikaturu, z níž plyne, že udělení azylu je na volné úvaze správního orgánu, nicméně i tak musí být zřejmé, o co se jeho úvahy opíraly apod. Stěžovatelka se domnívá, že v posuzované věci došlo k porušení zásad týkajících se mezi volnosti správního uvážení, neboť z odůvodnění rozhodnutí není patrné, z jakých úvah žalovaný vycházel při úvaze nad tím, že stěžovateli tento typ mezinárodní ochrany neudělil. Postup žalovaného nelze přezkoumat, a pokud tak krajský soud učinil, je i jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatelka napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou a dále se zabýval její přijatelností ve smyslu § 104 a s. ř. s.

Přitom zjistil, že na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. K tvrzení stěžovatelky, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu a že se relevantními námitkami týkajícími se humanitárního azylu krajský soud nezabýval, Nejvyšší správní soud připomíná, že žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Obdobnou otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz, v rozsudku ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaném pod č. 244/2004 Sb. NSS. Z uvedených rozhodnutí plyne, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl (mezinárodní ochranu) jako zjevně nedůvodné

podle § 16 zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 14 téhož zákona (toto ustanovení přitom upravuje tzv. humanitární azyl).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu